

СЦЕНА ПЯТА.

— —

КИРЪ ЛУЛЧО, ГРАБЧО, ЛАЛКА, МАРИЯ,
ФРОСИНКА, СТОИЛЪ, КОМИСАРИНЪ
КОЛЬО.

Лулчо.

Добръ-вечеръ, пріятели! какво имате,
г-не Грабчо? Гледамъ вы много смутенъ.

Грабчо.

Ахъ! Киръ Лулчо! Азъ съмъ най зло-
получныйтъ чилѣкъ на свѣтътъ; голѣмо
зло мя сполѣти; много съмъ смутенъ на-
истина; какъ ще поднишемъ контратъ въ
такавъ единъ лошъ часъ? убиха мя въ
имотътъ ми, убиха мя въ честъта ми. На,
виждте тука тоз' предатель, тоз' злодѣецъ,
който потѣпчи най свѣтытъ ми права, кой-
то ся вмѣкна въ кѣщата ми като слуга
да открадне парытъ ми и да измами
дъщеря ми.

Стоилъ.

Какво мя е грыжа мене за парытъ ви?
Нищо не разумявамъ азъ отъ неразбран-
нытъ ви приказки.

Грабчо.

Да, брате Лулчо, тѣ си дали обѣщаніе
да ся зематъ. Това е докаченіе иза васъ,
господине. Трѣба да ся дигнете противъ